

Жартівливі коломийки

Усна народна творчість

Ой смійтеся, дівчаточка, та й ви, молодиці,
Посіяв я файку¹ жита, а цибух² пшениці.

На причіпку молотив, у запічку віяв,
Під припічком наорав, пшениці насіяв.

Ой Іван-подолян ходив з посторонком³,
Вперезався комишем, підпирався ворком⁴.

Тримав став на печі, черпав воду саком,
Ловив рибу грабельками, стріляв птахи маком.

Ой ішов я з вечорниць та попід городи,
Замотався в гарбузи та й наробив шкоди.

Як зачали старі баби кочергами гнати,
То я мусив ґачі⁵ дерти, гарбузи латати.

Утікав я од Параски через перелазки,
Якась біда ударила по штанах три разки.

А я кричу: — Ґвалту, люди, чого біда хоче? —
А по мені четвертий раз: — Не ходи поночі!

Як ішов я через село, курка мене вздріла,
Якби не та паличенька, була б мене з'їла.

Закувала зозулиця та й сіла на ґанок,
Ішов Іван від Марії, загубив топанок⁶.

Я гадала, що то сито, а то обичайка⁷,
Я гадала, що то хлопець, а то величайка⁸.

Ой скрипочка би не грала, якби не той смичок,
Не була би жінка бита, якби не язичок.

Та журюся, хлоп молодий, що ми жона схудне:
Доки зварить дещо їсти, то уже полудне.

Ой нікому так не добре, як мені самому:
Чужі жони їдять сіно, а моя соломю.

Ой Юрику молоденький, щось в коморі шкребче,
Біжи, біжи виганяти — кіт молоко хлебче.

Ой мала я миленького, ой мала я, мала,
Поставила на ворота, та й ворона вкрала.

Ой мала я хлопця, ой хлопця Андруха,
Посадила над водою, та й украла муха.

У зеленій полонині паса баран чорний,
Не такий ти, хлопче, гарний, як дуже говорний.

Роботящий легінище, нема що казати:
До півночі за дівками, до полудня — спати.

Егей, файна дівка, файна, шкода, що лінива:
Штири днини горшки мокли, а п'ятої мила.

Когут піє, когут піє, а курка кокоче,
Стара мама блюда миє, бо дочка не хоче.

Є у мене файний легінь, ім'я йому Митер,
Лінується до ня прийти один кілометр.

Такий у ня, мамко, любко, що вміє гуляти,
А не вміє коло плота кілок затесати.

Ой Олена прибілена красно ся вбувала,
Коровиці не доїла — хвоста ся бояла.

Та чотири легіники сіно обертали,
Миша в сіні шелеснула — вони повтікали.

Ой скажіте, добрі люди, чим Андрій хворіє:
На роботі — замерзає, коло миски — пріє.

Коломийки заспіваймо, хай почують всюди,
Най з ледаря і п'яниці посміються люди.

¹ Файка (діал.) — люлька.

² Цйбух — порожнистий стержень люльки.

³ Посторбнок — мотузка, тасьма.

⁴ Вóрок (діал.) — мішок.

⁵ Гачі (діал.) — штани.

⁶ Тóпанки (діал.) — черевички.

⁷ Обичайка — обід сита, решета, бубна.

⁸ Величайко — хвалько.